

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΔΑΒΩΝ Κ. ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΑΥΤΟΥ

Τήν Κυριακὴν, 25ην Ἰουνίου/ 8ην Ἰουλίου 2018 ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νεωστὶ ἐκλεγέντος καὶ χειροτονηθέντος Ἀρχιερέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τὸν ἐν Μαδηβᾶ νεωστὶ ἀνεγερθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν Μαδηβὰν ὑπάρχει ὡς γνωστόν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πατριαρχείου ὁ ψηφιδωτός χάρτης τοῦ 6ου αἰῶνος ἀπεικονίζων τὴν Παλαιστίνην γεωγραφικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῆς θείας Λειτουργίας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Μαδηβᾶ προεξῆρξεν ἡ ΑΘΜ ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ προσκυνήματος τῆς Μαδηβᾶ π. Νικολάου καὶ π. Ἰωσήφ καὶ τοῦ διακόνου π. Γεωργίου καὶ μετέχοντος ἐν χαρᾷ καὶ ἐπευφημίαις τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Μαδηβᾶς.

Πρὸς τό πλήρωμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ», (Α΄ Πέτρ. 2,21)
ἐπιστέλλει τοῖς Χριστιανοῖς ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἱερῶτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε,

Ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, Πατριαρχικῇ εἰσηγήσει καὶ Συνοδικῇ διαγνώμῃ, ἀλλὰ καὶ ψήφοις κανονικαῖς, ἐξελέξατο ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων τῆς ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας. Ἡ δέ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα πανσθενουργὸς Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προεχειρίσατο ὑμᾶς διὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἡμῶν ταπεινότητος καὶ τῶν συλλειτουργῶν Ἡμῖν Ἀρχιερέων εἰς τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου τῆς Ἱερουσαλήμ.

Παιδιόθεν ἐνεκεντρίσθης ἐν τῷ σώματι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, γενόμενος συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, λέγοντος «Εγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς τὸν Ἐπίσκοπον οὐδεὶς δύναται ποιεῖν οὐδέν. «Ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ καὶ τό πλῆθος ἔστω· ὥπερ ὅπου ἂν ᾗ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία»,

διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος (ΒΕΠ, Τομ. Β΄ σελ. 281). «Ὁ προκαθεζόμενος, Χριστοῦ τόπον πεπίστευται», (ΒΕΠ, Τομ. Α΄ σελ. 97), λέγει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς καὶ μάλιστα τῆς διαδοχῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Ἅγιε Μαδάβων,

Ἡ μετ’ αὐταπαρνήσεως διακονία σου ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἡ ἐπὶ τοῦ Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου ἐπιδειχθεῖσα μέριμνα ἐν Μπετζάλλα, ἡ ἀνασύστασις κατ’οἶκον Ἐκκλησίας τοῦ Ρωσσοφώνου ποιμνίου εἰς Beir Sheba, αἱ συνεχεῖς ἐπισκέψεις σου εἰς τοὺς φυλακισμένους καὶ ἄλλαι ποιμαντικαὶ δραστηριότητες σὺν τῷ ἐν Χριστῷ διδακτικῷ λόγῳ πολλῶν δέ μᾶλλον τῷ ἐπιστημονικῷ ψαλμικῷ λόγῳ κατὰ τὸν Δαυΐδ, «Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», (Ψαλμ. 103,33) ὡς καὶ ἡ θεολογική σου κατάρτισις, ἀνέδειξαν ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου ταύτης ἱστορικῆς καὶ ἀγιογραφικῆς ἐπαρχίας τῆς Μαδηβᾶς.

«Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἥ δεῖξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου», (Ψαλμ. 49,23), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἱερουργίαν τῆς προσφορᾶς τῆς «Θυσίας αἰνέσεως», δηλονότι τὴν εἰλικρινῆ εὐσέβειαν εὐρίσκεται ὁ μοναδικὸς δρόμος τῆς σωτηρίας. «Προσῆκει μὴ μόνον ὑμνεῖν τὸν Θεόν καὶ τῆς αἰνέσεως θυσίαν προσφέρειν, ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως ὁδεύειν καὶ τὸν οἰκεῖον βίον ρυθμίζειν» λέγει ὁ Θεοδώρητος Κύρου.

Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀποστολὴν τῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν προβάτων τῆς λογικῆς ποιμνίας, ἐκλήθης ἱερώτατε Ἅγιε Μαδάβων. Διό καλῶς καὶ θεοφιλῶς ποίμινε τό ἐμπιστευθέν σοι ποίμνιον καὶ λόγοις προσηνέσι παιδαγωγῆσον τό τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, μαρτύρησον τὴν καλὴν τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν, τοὔτέστιν τό Εὐαγγέλιον τῆς σταυρικῆς καὶ κενωτικῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Καυχᾶται τό ἱερόν ἡμῶν Μοναστικόν Τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος «τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τά πρὸς τὸν Θεόν», (Ρωμ. 15,17). Καὶ τοῦτο διότι λειτουργός οὖσα ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ, ἐκαρποφόρησεν εἰς ἔργα θεάρεστα, διὰ τῆς ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, γνωστοῦ ὡς τοῦ Ναοῦ τοῦ ψηφιδωτοῦ χάρτου τῆς ἐκ βάθρων ἀνεγέρσεως ἐπισκοπείου καὶ ἡγουμενείου, ξενῶνος φιλοξενίας κοινοτικοῦ Ναοῦ μετὰ συγκροτήματος εὐχρήστων κτιρίων καὶ σχολείου εἰς Hanina, παρεκκλησίου μετὰ πολυκατοικίας εἰς Μαῖν καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ιδρύσεως προτύπου Σχολῆς «Πατριάρχης Διόδωρος» ἐν Μαδηβᾶ, ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἀκάματον δρᾶσιν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἡμῖν ἀδελφοῦ Πανοσιολογιότατου Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου, τοῦ ἀναλῶσαντος ἑαυτὸν ποιμαντικῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν Κοινότητος καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Μαδηβᾶ ἀφ’ ἐνός· καὶ καλλιεργήσαντος τὴν Ἀποστολικὴν καὶ ἀγιοπατερικὴν παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀφ’ ἑτέρου.

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἅγιε Μαδηβᾶ κ. Ἀριστόβουλε,

«Τὴν καλὴν ταύτην παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β. Τιμ. 1,14). «Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ», (Β΄ Τιμ. 1,7) παραγγέλλει ὁ Θεῖος Παῦλος. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Θεός μᾶς ἔδωκε πνεῦμα ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ, ἵνα

συνετῶς καί φρονίμως κυβερνῶμεν τόν ἑαυτόν μας καί τούς ἄλλους, δηλονότι τούς συνεργούς ἱερεῖς καί διακόνους καί τόν πιστόν λαόν.

Τόν δέ ζυγόν τῆς ὑπακοῆς καί τό φορτίον τῶν ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων καί προσκυνηματικῶν καθηκόντων, τά ὅποια ἀναλαμβάνεις ἀφοροῦν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12, 2) καί τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Διό καί λέγει Κύριος, «ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν». (Ματθ. 11,30).

Ὁ φιλόξενος λαός τῆς Μαδηβᾶ, τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς καί τά τίμια μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποδέχονται ὑμᾶς, σήμερον μετά σεβασμοῦ καί υἱικῆς ἀγάπης, πολλῶ μᾶλλον αἱ τοπικάί πολιτικάί Ἀστυνομικάί καί Στρατιωτικάί ἀρχαί, αἱ τελοῦσαι ὑπό τήν σοφὴν διακυβέρνησιν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Ἀνακτος τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καί κουστωδοῦ τῶν Ἰσλαμικῶν καί Χριστιανικῶν Ἱερῶν Τόπων ἐν τῇ ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, τοῦ Μεγαλειοτάτου Abdallah Ibn Hussein τοῦ Β΄, τό ὅποῖον μετά βαθυτάτου εὐγνωμοσύνης εὐχαριστοῦμεν δεόμενοι ἐν ταύτῳ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὅπως φυλάττη, κρατύνη καί χαρίζεται αὐτῷ καί τῷ Βασιλικῷ Οἴκῳ ὑγιείαν καί μακροήμερευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρηνικῆς καί ἀρμονικῆς συννύρξεως ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας.

Εἰς ὑμᾶς Ἄγιε Ἀδελφέ καί Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης πόλεως εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐπιφανέντος ἐν εἵδει περιστερᾶς ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φωτίζῃ τήν διάνοιάν σου καί κατευθύνῃ τά διαβήματά σου πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τοῦ φερωνύμου Πάτρωνός σου ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου τοῦ ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, ὡς καί τῆς σήμερον τιμωμένης ἁγίας Φεβρωνίας τῆς ὁσιομάρτυρος. Ἀμήν.

«Λάβε τήν ράβδον, ἵνα ποιμαίνῃς τό ἐμπιστευθέν σοι Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, καί τοῖς μέν εὐπειθέσιν ἔστω αὐτοῖς ὑπό σοῦ βακτηρία καί ὑποστηριγμός, τοῖς δέ ἀπειθέσι καί εὐτραπέλοις, χρῶ αὐτῇ ράβδῳ ἐπιστυπτικῇ, ράβδῳ παιδεύσεως».

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν λῆψιν εὐλογίας παρά τοῦ Μακαριωτάτου, ἠκολούθησε εἰς τήν κάτωθι τοῦ Ναοῦ αἴθουσαν κέρασμα καί μεσημβρινή τράπεζα εἰς τό πανδοχεῖον τῆς Μονῆς ἐν Μαδηβᾶ παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἐγκατασταθέντος Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν Ἅγιον Μαδάβων λέγων μεταξύ ἄλλων τά κάτωθι:

«Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος», (Πράξ. 20, 28), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἱερώτατοι Ἅγιοι ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Ἀρχιερεῖς,

Τίμιον πρεσβυτέριον, ἀγαπητοί Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας

Ἐντιμότατοι Κύριοι συνδαιτημόνες,

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Ἑλληνορθόδοξος τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία

ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς ἱστορικῆς πόλεως ὑμῶν Μαδηβᾶ καὶ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡμεῖς ὡς ποιμενάρχης τῆς Μητροῦς ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων ἀλλὰ καὶ διάδοχος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἀκούοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ Παύλου: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ», (Πράξ. 20,28), προέβημεν μετὰ τῶν τιμίων μελῶν τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων.

Σήμερον ἡ πόλις ὑμῶν Μαδηβᾶ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, διακρίνονται διὰ τὴν καλπάζουσιν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς τὸν πολιτικοκοινωνικόν, ἐπιχειρηματικόν, τουριστικόν καὶ ἰδίως τὸν ἐκπαιδευτικόν τομέα. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία πολλῶν πανεπιστημίων, Ἀκαδημαϊκῶν κέντρων καὶ Σχολῶν.

Περὶ τὸν δὲ νῦν εἴπωμεν ὅτι ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου καὶ τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ κοινότητος εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκόν τομέα τῆς παιδείας ἐσφραγίσθη διὰ τῆς ὄντως ἀξιεπαίνου πρωτοβουλίας καὶ δραστηριότητος τοῦ Ἀγιοταφίτου ἀδελφου ἡμῶν πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰννοκεντίου, τοῦ ὁποίου καὶ εἵμεθα εὐγνώμονες.

Ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ δὴ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ καὶ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ ἐν Μαδηβᾶ ἀφορᾷ εἰς τὸν εὐαγγελικόν λόγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ἰωάν. 4,24), ὁμοίως δέ, «γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ, (Α' Ἰωάν. 4,16).

Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ μήνυμα ἀγάπης, εἰρήνης καὶ εἰρηνικῆς συμβίωσης μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ταύτης ἀδιακρίτως καὶ ἀνεξαιρέτως. «Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», ὁμοίως: «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ». (Α' Ἰωάν. 4,16) Πάντες οἱ κάτοικοι καὶ αἱ θρησκευτικαὶ Κοινότητες τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας ἀπολαμβάνουν ταύτην τὴν θεϊκὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρηνικὴν μεταξύ των συνύπαρξιν. Ὡστόσο θεωροῦμεν ὡς ἱερόν Ἡμῶν καθῆκον νὰ εὐχαριστήσωμεν μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Β' Ἰμπν Ἀλ Χουσεΐν καὶ νὰ εὐχηθῶμεν εἰς Αὐτόν καὶ τό βασιλεῖον Αὐτοῦ ὑγιεῖαν καὶ μακροημέρευσιν· καὶ εἰς τὸν νεο-ἐγκατασταθέντα Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον εὐχόμεθα ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταξιώνη αὐτόν εἰς τὴν θεάρεστον ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας